

щенската жена. А ако вие погледате малко по-внимателно и по-отблизо на тия очи и на това лице, то ще да намърите проста и любяща душа, у която думите никога не противоречат на сърцето и на мислите, а съкога служат като выражение и на едното и на другото. Въ природата съществува нѣкакавъ-си слѣпъ инстинктъ, нѣкакво-си безсѣзнателно стрѣмление да бѣде расположено сичко така, щото да са харесва на човѣците; а балканските планини сѣ създадени само за блаженство. . .

И ето, предъ очите ни стѣрчи Коприщица. Южното слънце е съживило вече и балканската природа и донѣсо е закъснѣлата пролѣтъ. Било утро, и слънцето освѣтлѣвало вече сичкото село. Билъ празникъ. Росата още лѣжала по тревата и блѣстѣла, като едаръ маргатаръ; отъ сѣка една страна са чувале брѣгчания отъ пчели и брѣмбале, чуруликане и пѣне отъ